Lietas Nr.C28385914
Arhīva Nr.C-1355-15/13

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā 2015.gada 5.maijā

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa
tiesnese A.Buliņa
ar sekretāri Valsts amatpersona,
piedaloties prasītājam /pers. B/ un atbildētājai /pers. C/
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2014.gada 22.septembrī /pers. B/ (turpmāk - prasītāja) Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā cēla prasību pret /pers. C/ (turpmāk - atbildētājs) par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu.

[1.1] Prasībā norādīts, ka ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 2.aprīļa spriedumu no prasītāja atbildētājas labā tika piedzīti uzturlīdzekļi nepilngadīgā dēla /pers. D/ uzturam 160,00 *euro* mēnesī, sākot ar 2012.gada 12.aprīli.

Ņemot vērā prasītāja ienākumus šādu uzturlīdzekļu apmēru nav iespējas maksāt. Prasītājs norāda, ka atbilstoši savām finansiālajām iespējām, var maksāt uzturlīdzekļus 100 *euro* mēnesī, jo vidējie ienākumi mēnesī sastāda 343,58 *euro,* pēc nodokļu nomaksas.

[1.2] 2014.gada 26.augustā prasītāja darba devējs saņēmis no zvērinātas tiesu izpildītājas rīkojumu izpildu lietā Nr.00452/048/2014, kurā dod rīkojumu ieturēt no prasītāja darba samaksas:

- 1727,25 *euro* uzturlīdzekļu parādu, kas aprēķināts līdz 2014.gada 1.augustam un ir starpība starp uzturlīdzekļiem, ko maksāja pamatojoties uz tiesas 2012.gada 29.maija pagaidu lēmumu, kas noteica uzturlīdzekļu apmēru Ls 50;
- 160 *euro* uzturlīdzekļu ikmēneša maksājumu;
- 455,83 *euro* sprieduma izpildes izdevumus un amata atlīdzību.

Pēc zvērināta tiesu izpildītāja dotā rīkojuma izpildes, prasītāja labā paliek 50% no minimālās darba algas, t.i., 160,00 *euro* mēnesī, kas nesedz pat prasītāja dzīvokļa īres izdevumus, kas mēnesī sastāda 180,00 *euro*.

[1.3] Prasītājam ir zināmas un saprotamas vajadzības dēla veselības problēmu risināšanai un prasītājs neatsakās palīdzēt jebkādā veidā, bet šā brīža ienākumi ir tādi, kas nespēj nodrošināt visas vajadzības.

Prasītājs vēlas norādīt, ka dēla slimības (cukura diabēts) ārstēšanai labdarības biedrība "Varonis" ir savākusi nepieciešamos līdzekļus insulīna pumpītim.

Laikā, kad dzīvoja kopā ar atbildētāju un dēlu, iegādājās visu nepieciešamo mājai – mēbeles, sadzīves tehniku –veļas mašīnu, televizoru, mūzikas centru utt., un pārtraucot kopdzīvi visas šīs lietas atstāja atbildētājas un dēla lietošanā.

[1.4] Prasītājs, pamatojoties uz Civillikuma 179.pantu, lūdz tiesu samazināt uzturlīdzekļu apmēru ar prasības pieteikuma iesniegšanas brīdi līdz laikam, kad bērns pats spēs sevi apgādāt un noteikt to 100 *euro* apmērā.

[2] 2014.gada 14.novembrī /pers. C/ iesniegusi tiesā rakstveida paskaidrojumus, kuros norāda, ka prasību uzskata par nepamatotu, jo Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa 2014.gada 2.aprīļa spriedumā, tiesa ņēma vērā, ka prasītāja ienākumi pārsniedz minimālās algas apmēru. Tiesa atzinusi, ka, neskatoties uz to, ka nosakot uzturlīdzekļu apmēru jāņem vērā vecāku mantas stāvoklis, tomēr maksimāli jānodrošina bērna intereses un individuālās vajadzības, konkrētajā gadījumā tas ir bērnam konstatētās veselības problēmas un ar tām saistītie izdevumi.

Lai arī labdarības biedrība "Varonis" savākusi naudu insulīna pumpim, kas nepieciešams bērna ārstēšanai, tomēr jāņem vērā, ka tiesa secinājusi, ka ar veselības uzturēšanu saistītie izdevumi sasniedz 190 *euro* mēnesī, kā arī bērnam nepieciešama speciāla pārtika, veselības problēmu dēļ.

Jau pašlaik atbildētāja bērna uzturēšanā iegulda vairāk līdzekļus nekā prasītājs, kā arī jāņem vērā, ka visas rūpes par bērna ikdienas aprūpi, tajā skaitā bērna veselības stāvokļa uzmanīšana un medicīnisko jautājumu risināšanu veic atbildētāja.

[3] Tiesas sēdē prasītājs uzturēja prasību uz tajā norādītajiem pamatiem, sniedza paskaidrojumus atbilstoši prasības pieteikumā norādītajam. Papildus paskaidroja, ka prasītājam bija darbnespēja kopš 2014.gada oktobra, bet no pirmdienas prasītājs atsāks strādāt un ienākumi pēc nodokļu nomaksas būs apmēram 400 *euro* mēnesī. Norādīja, ka prasītājs joprojām maksā īres maksu 180 *euro* mēnesī, bet komunāliem maksājumiem tiek tērēti apmēram 70 *euro* mēnesī, nepieciešami līdzekļi zāļu iegādei un ārstu apmeklējumiem. Prasītājs dzīvo viens, nepieder transportlīdzekļi, nekustamie īpašumi. Prasītājs apsver mainīt darbu, bet piemērotu darbu nevar atrast.

[4] Atbildētāja tiesas sēdē prasību uzskatīja par nepamatotu, lūdza to noraidīt, sniedza paskaidrojumus atbilstoši tiesā iesniegto rakstveida paskaidrojumu saturam. Precizēja, ka šobrīd saņem pabalstu par bērnu invalīdu 118 *euro* mēnesī, nevis 251 *euro* kā to uzskata prasītājs. Pabalstu 251 *euro* mēnesī atbildētāja saņēma līdz bērna 6 gadu vecumam.

M o t ī v u d a ļ a

[5] Noklausoties prasītāja un atbildētājas paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudot un novērtējot tos kopsakarā ar pārējiem lietā iegūtajiem pierādījumiem, tiesa uzskata, ka prasība par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu ir nepamatota un noraidāma turpmāk norādītu apsvērumu dēļ.

[6] Lietā nav strīda, ka prasītājs un atbildētāja ir nepilngadīgā /pers. D/ vecāki.

[7] Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 2.aprīļa spriedumu no /pers.B/ /pers.C/labā piedzīti līdzekļi dēla /pers. D/ uzturam 160 *euro* apmērā katru mēnesi, sākot no 2012.gada 17.aprīļa līdz bērna pilngadībai, bet ne mazāk par valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam.

[8] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par piedzīto uzturlīdzekļu apmēru.

Prasītājs ir cēlis prasību pret atbildētāju par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu, kurā lūdz tiesu samazināt no prasītāja piedzīto uzturlīdzekļus apmēru līdz 100 *euro* mēnesī.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 203.panta ceturto daļu, ja pēc tam, kad likumīgā spēkā stājies spriedums, ar kuru no atbildētāja piespriesti periodiski maksājumi, mainās apstākļi, kas ietekmē maksājumu apmēra vai ilguma noteikšanu, katra puse ir tiesīga, iesniedzot jaunu prasību, prasīt maksājumu apmēra vai termiņa grozīšanu.

Tiesa atzīst, ka spēkā stājies tiesas spriedums par piespriestiem periodiskiem maksājumiem, neierobežo tiesības tam vecākam, kurš maksā līdzekļus bērna uzturam, strīdus gadījumā, mainoties apstākļiem, vērsties tiesā ar prasību par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu, tāpēc prasītājs ir tiesīgs sniegt prasību tiesā par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu.

[9] Bērnu kopšana un audzināšana ir dabiskas vecāku tiesības, kas ir nesaraujami saistītas ar obligāti pildāmiem pienākumiem, tostarp, atbilstoši Civillikuma 179.panta pirmajai daļai vecākiem ir pienākums samērā ar viņu mantas stāvokli bērnu uzturēt (ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšana, bērna kopšana un viņa izglītošana un audzināšana – garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam (sk. Civillikuma 177.panta ceturto daļu)).

Savukārt tiesām visās darbībās, kas attiecas uz bērniem, uzmanība pirmām kārtām jāvelta tam, lai vislabāk nodrošinātu bērnu intereses (jāveicina labvēlīgi apstākļi veselīgai un normālai fiziskai, intelektuālai, tikumiskai, garīgai un sociālai attīstībai brīvības, cieņas un materiālās nodrošinātības gaisotnē), ņemot vērā vecāku tiesības un pienākumus *(sk. 1959.gada 20.novembra Bērnu tiesību deklarācijas 2. un 6.principu, 1989.gada 20.novembra konvenciju „Par bērna tiesībām" 3.pantu un Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.pantu)*.

Minētais korespondē arī ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmajā daļā nostiprināto, - ka bērnam ir tiesības uz tādiem apstākļiem (atbilstošs uzturs, apģērbs, pajumte), kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību.

No iepriekš minētā secināms, ka uzturlīdzekļu sniegšanas pienākums primāri saistīts ar vecāku mantas stāvokli un šim stāvoklim atbilstošu bērna nodrošinājumu, lai, nosakot uzturlīdzekļa apmēru, maksimāli tiktu nodrošinātas bērna intereses *(skat. Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2011.gada 18.maija spriedumu lietā SKC- 863)*.

[10] Saskaņā ar Civillikuma 179.panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņu spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumi Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" nosaka, ka 2.punkts noteic, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas; katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumiem Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" (ar 02.12.2014. grozījumiem) minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros līdz 2014.gada 31.decembrim bija 320 *euro* un sākot no 2015.gada 1.janvāra ir 360 *euro* mēnesī, tādejādi minimālais uzturlīdzekļu apmērs bērnam līdz 7 gadu vecuma sastāda 90,00 *euro* ik mēnesi, bet virs 7 gadu vecuma 108,00 *euro* ik mēnesi. Savukārt līdz 2014.gada 31.decembrim Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu summa bērniem līdz 7 gadu vecumam ir 80,00 *euro* mēnesī, bet no 7 gadu vecuma ir 96,00 *euro* mēnesī katram bērnam.

[11] Tiesa secina, ka prasītājs, lūdzot tiesu samazināt piedzīto uzturlīdzekļu apmēru līdz 100 *euro* mēnesī, nav ņēmis vērā, ka bērnam virs 7 gadu vecuma minimālie uzturlīdzekļi ar likumu noteikti ir 108,00 *euro* ik mēnesi, līdz ar ko mazāk par norādīto summu noteikt uzturlīdzekļus nav iespējams.

Judikatūrā ir norādīts, ka ar tiesas spriedumu noteikta uzturlīdzekļu apmēra grozīšanai, šajā gadījumā samazināšanai, ir nepieciešams konstatēt, ka ir notikušas to apstākļu izmaiņas, proti, ir mainījies uztura devēja mantiskais stāvoklis (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 12.maija spriedumu lietā Nr.SKC-511/2010).*

Prasītājs prasību par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu cēlis, ievērojot to, ka viņa mantiskais stāvoklis un ienākumi gan tiesas sprieduma taisīšanas brīdi gan šobrīd, nav pietiekoši piedzītā uzturlīdzekļa apmēra maksāšanai.

[12] Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 2.aprīļa spriedumā tiesa konstatējusi, ka /pers. B/ no 2013.gada septembra līdz 2013.gada decembrim saņēmis bezdarbnieka pabalstu kopā Ls 906,69 (1290,10 *euro*), savukārt 2014.gada janvārī saņēmis bezdarbnieka pabalstu 102,66 *euro* apmērā. No tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, tiesa secinājusi, ka no 2014.gada janvāra mēneša strādā oficiālā darba vietā un saņem darba algu 400 *euro* mēnesī (/pers. B/ faktiskie ienākumi).

Savukārt attiecībā uz /pers. C/ mantisko stāvokli, tiesa konstatējusi, ka bērna māte strādā Latvijas Republikas Tieslietu ministrijas Ieslodzījuma vietu pārvaldē no 2012.gada 1.janvārā un vidēji mēnesī saņem darba algu 720,91 *euro* un valsts ģimenes pabalstu Ls 8 (11,38 *euro*) mēnesī.

Turklāt par laiku no 2013.gada augusta līdz 2013.gada decembrim /pers. C/ ir saņēmusi piemaksu pie valsts ģimenes pabalsta Ls 375 (533,58 *euro*), kas vidēji mēnesī ir 106,7 *euro*, un bērna invalīda kopšanas pabalstu Ls 510 (725,66 *euro*), kas vidēji mēnesī ir 145,13 *euro*.

No minētā tiesa konstatējusi, ka mātes ienākumi ir lielāki par tēva ienākumiem, bet tomēr uzskatījusi, ka ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem ir apstiprināts, ka bērna māte izdara ievērojami lielāku mantisko ieguldījumu dēla vajadzību nodrošināšanai.

[13] Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 2.aprīļa spriedumu tika izvērtētas arī bērnu vajadzības. Šādu vērtējumu tiesa izdarīja balstoties uz /pers. C/ tiesā iesniegto aprēķinu par bērna vajadzībām veicamajiem izdevumiem gadā 3716,83 *euro* (Ls 2612,20), kas vidēji mēnesī ir 309,74 *euro*. Savukārt 2014.gada 6.marta prasības pieteikuma grozījumos, lūdzot piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus 325 *euro* apmērā, norādījusi, ka bērna uzturēšanai mēnesī nepieciešami 649,74 *euro,* jo bērnam ir uzstādīts insulīna sūknis, kura apkopei mēnesī nepieciešami 230 *euro*.

Tiesa konstatē, ka šīs lietas ietvaros prasītājs nav iesniedzis tiesai bērna uzturam nepieciešamo izdevumu aprēķinu, un šādu aprēķinu nebija iesniedzis arī civillietas par uzturlīdzekļu piedziņu ietvaros, vien abās lietās aprobežojoties ar subjektīvu viedokli, ka piekrīt maksāt bērna uzturam 100 *euro* mēnesī, tādējādi apliecinot, ka bērnam nepieciešamie izdevumi mēnesī ir 200 *euro.*

[14] Tiesa atzīst, ka ar tiesas spriedumu noteiktā uzturlīdzekļu apmēra grozīšanai, šajā gadījumā, samazināšanai, nepieciešams konstatēt, ka ir mainījies uzturlīdzekļu maksātāja mantiskais stāvoklis, proti, abu vecāku mantiskais stāvoklis un tā izmaiņas pēc iepriekšējā tiesas sprieduma taisīšanas.

Tiesa konstatē, ka faktiskā summa uz lietas izskatīšanas dienu, par kādu prasītājs lūdzis samazināt piedzīto uzturlīdzekļu apmēru, ņemot vērā valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam no 7 gadu vecuma ir 52,00 *euro* (160 – 108 = 52).

Novērtējot civillietas materiālus to savstarpējā saistībā, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā prasītāja mantiskais

stāvoklis uz lietas izskatīšanas dienu ir tāds pats kā uz lietas par uzturlīdzekļu piedziņu izskatīšanas brīdi. Neskatoties uz to, ka prasītājam bija darbnespēja kopš 2014.gada oktobra *(lietas 60.lapa)*, no tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka no 2015.gada 27.aprīļa (no pirmdienas) prasītājs atsāks strādāt un ienākumi pēc nodokļu nomaksas būs apmēram 400 *euro* mēnesī - tādi paši kā uz lietas par uzturlīdzekļu piedziņu izskatīšanas brīdi.

[15] Atbildētāja rakstveida paskaidrojumiem pievienojusi dēla /pers. D/ uzturam nepieciešamo līdzekļu aprēķinu, no kura izriet, ka gadā dēla uzturam nepieciešami līdzekļi 2353,44 *euro,* tas ir mazākā apmērā kā 2014.gada aprīlī. Pēc atbildētājas aprēķiniem, dēla uzturam nepieciešami vidēji 196,12 *euro* mēnesī.

Tiesas sēdē kopumā netika apstrīdētas atbildētājas norādītās bērna vajadzības un to apmierināšanai nepieciešamie izdevumi. Prasītājs iebildumus izteica, ka dēla slimības (cukura diabēta) ārstēšanai labdarības biedrība "Varonis" ir savākusi nepieciešamos līdzekļus insulīna pumpītim. Turpretī atbildētāja norādīja, ka izdevumi bērnam augot tikai palielinās un tas atbalsts ko sniedz labdarības biedrība "Varonis" ir pagaidām, atbilstoši iespējām un šim atbalstam nav regulārs raksturs. Atbildētājai grūti paļauties, ka finansiālu atbalstu biedrība sniegs vienmēr. Turklāt bērnam regulāri nepieciešama speciāla pārtika, jo pārtika ietekmē arī veselības stāvokli un

[16] Tiesas ieskatā, vērtējot vai ir pamats uzturlīdzekļa apmēra samazināšanai, maksimāli jāņem bērna intereses un individuālās vajadzības, konkrētajā gadījumā tas ir bērnam konstatētās veselības problēmas un ar tām saistītie papildus izdevumu. Tiesa uzskata, ka katra vecāka pienākums ir pielikt maksimālas pūles, lai uzturētu un uzlabotu bērna veselību ar visiem pieejamajiem līdzekļiem, novirzot šim mērķim naudas līdzekļus, arī ierobežojot personiskās vajadzības.

Tiesa uzskata, ka summa par kādu prasītājs lūdzis samazināt piedzīto uzturlīdzekļu apmēru ir 52 *euro*, kas ir apmēram 1,74 *euro* dienā, ja pieņem, ka mēnesī vidēji ir 30 dienas. Tiesai nekonstatējot izmaiņas prasītāja mantiskajā stāvoklī, summa 1,74 *euro* dienā nav pārmērīga, lai prasītājs to nevarētu novirzīt bērna vajadzību apmierināšanai, īpaši, ja bērnam ir konstatētas tādas veselības problēmas, kas prasa nedalītu uzmanību un rūpes gan attiecībā uz uztura izvēli, gan medikamentu iegādi.

Saprātīgi ir atbildētājas iebildumi, ka atbalsts ko sniedz labdarības biedrība "Varonis" ir pagaidām, atbilstoši iespējām un šim atbalstam nav regulārs raksturs un tikpat loģiski, ka atbildētājai grūti paļauties, ka finansiālu atbalstu biedrība sniegs vienmēr. Jāpiebilst, ka nenovērtējams ir šādas labdarības sniegtais atbalsts, tomēr ar to nevar attaisnot bērna tēva paļaušanos uz šādu papildus līdzekļu piesaisti.

Tiesas ieskatā bērna vecākiem primāri jāvelta pašaizliedzīgas rūpes par bērnu šobrīd un arī nākotnē, iespēju robežās pat uzkrājot līdzekļus veselības saasinājuma (neatliekamiem) gadījumiem.

Lietas materiāliem pievienota Pavadzīme Nr.numurs*(lietas 49.lapa),* kas tiesas ieskatā apstiprina atbildētājas paskaidrojumus, ka nevar tikai aprobežoties, ka bērnam ir iegādāts insulīna pumpītis, bet, lai to uzturētu ir nepieciešami papildus līdzekļi, lai iegādātos adatas, rezervuārus, katetrus un citas lietas.

[17] Tas, ka prasītājam ir nenokārtotas parāda saistības nekādā ziņā nevar kalpot par iemeslu, kas atbrīvo viņu no ar likumu noteiktā absolūtā pienākuma uzturēt savu bērnu, kuram objektīvu apstākļu dēļ nav iespējams gūt līdzekļus uzturam. Turklāt redzams, ka uzturlīdzekļu parāds aprēķināts līdz 2014.gada 1.augustam, kas ir starpība ko maksāja pamatojoties uz tiesas 2012.gada 29.maija lēmuma par pagaidu uzturlīdzekļi piedziņu. Tiesas ieskatā, prasītājam apzinoties sava bērna smago veselības stāvokli, bija maksimāli jāvelta visas pūles un līdzekļi, lai šāds parāds neuzkrātos.

[17.1] Tāpat arī lietā nav iegūtas ziņas, ka prasītājam būtu objektīva rakstura šķēršļi, kas liegtu strādāt un saņemt tādu atalgojumu, kas ļautu viņam maksāt uzturlīdzekļus tiesas noteiktajā apmērā un tādējādi pildīt vecāka pienākumu - pienācīgi uzturēt savus bērnus.

Prasītāja pievienotais izraksts no pacienta medicīnas kartes un "Medserviss pluss" radiologa diagnosta slēdziens *(lietas 58.-59.lapa)* tiesai nerada pārliecību pār prasītāja smago veselības stāvokli, kas liegtu prasītājam tikt nodarbinātam un saņemt tādu atalgojumu, kas ļautu viņam maksāt uzturlīdzekļus tiesas noteiktajā apmērā. Ja prasītāja veselības stāvoklis būtu tāds, kas liedz strādāt, tad prasītājs var veikt invaliditātes ekspertīzi. Esot šādiem pierādījumiem, tiesai būtu pamats atzīt, ka personai objektīvu apstākļu dēļ ir ierobežota spēja strādāt pilnībā vai strādāt mazākā slodzē, jo invaliditāte ir ilgstošs vai nepārejošs ļoti smagas, smagas vai mērenas pakāpes funkcionēšanas ierobežojums, kas ietekmē personas garīgās vai fiziskās spējas, darbspējas, pašaprūpi un iekļaušanos sabiedrībā. Šādi pierādījumi lietas materiāliem nav pievienoti un tiesa nevar uzņemties vērtēt prasītāja veselības stāvokli, lai atzītu, ka /pers. B/ būtu pamats noteikt tādu invaliditātes grupu, kas ierobežo darbspējas.

[18] Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka prasība par uzturlīdzekļu piedziņas apjoma samazināšanu ir noraidāma.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 193.-194., 199.pantu,

n o s p r i e d a:

noraidīt /pers. B/ prasību pret /pers. C/ par uzturlīdzekļu apmēra samazināšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīga pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Pilns sprieduma teksts pieejams 2015.gada 11.maijā.

Tiesnese A.Buliņa